7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 7n JUNI 1890 N° 326

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE BETEEKENIS VAN DEN EERSTEN MEI.

Naar luid der telegrammen en verslagen, die hier ontvangen werden is de eerste Mei in Europa en Amerika minder wanordelijk voorbijgegaan dan algemeen voorzien en gevreesd werd.

Het heeft natuurlijk onder de werklieden niet ontbroken aan manifestatiën, meetings, optochten, vechtpartijen en arrestatiën hier en daar — maar van een "internationalen wereldfeestdag" zooals de socialisten zich dien hadden voorgespiegeld, had de eerste Mei niets. Het berlijnsche socialistisch *Volksblatt* bekende dan ook in zijn eersten wrevel over het mislukken der poging gulweg, dat de acht-uren demonstratie van 1. Mei "in het water gevallen en een tragisch-comische mislukking" is geweest, waardoor de sociaal-democratie zich zeer veel nadeel heeft toegebracht. En wij betwijfelen het of het blad er wel in geslaagd is den indruk van dit schrijven weg te nemen, toen het den volgenden dag in een snorkend artikel verbeterde: "Het eerste Mei-feest van den internationalen arbeid was een succes zoo volledig en grootsch als nauwelijks gedacht kan worden. Wat geen macht der aarde vermocht, dat vermocht het arbeidende volk; het schiep een internationalen wereldfeestdag." Na al wat wij echter van die feestelijkheden en het betrekkelijk gering aantal deelnemers daaraan, vernomen hebben, kan daarvan, wij herhalen het, geen spraak zijn.

En toch heeft het socialisme, ondanks de rust en orde die bijna overal heerschte, hetzij door het machtsvertoon der gouvernementen geboden, hetzij door de voorzichtigheid der partijleiders niet verbroken, toch heeft het socialisme zijn doel bereikt. Het heeft zijn legermacht; of liever de voorhoede daarvan overzien. Het heeft de overtuiging gekregen, dat het een ware internationale macht is, die in alle landen haar aanhangers telt, een vreeselijke macht, die zonder discipline en zonder iets te verliezen maar veel te winnen te hebben op een gegeven teeken zich als een verslindenden stroom op de maatschappij kan werpen en de bestaande orde vernietigen.

De gouvernementen, die bij het naderen van den eersten Mei de politie versterkten; uit naburige plaatsen garnizoenen naar de groote steden lieten aanrukken en op den dag zelven door allerlei machtsvertoon de menigte tot kalmte trachtten te brengen; — de burgerij, die van haar vrees voortdurend blijken gaf; die haar winkels sloot en zich niet op straat waagde, hebben aan die overtuiging der socialisten niet weinig kracht bijgezet.

Bij het lezen van al deze maatregelen — en men kon in de maand April geen blad ter hand nemen of het handelde daarover — moeten de leiders der menigte, de drijvers tot werkstakingen wel gedacht hebben: Europa beeft voor ons, wij zijn de meesters. Reeds hebben wij een slag gewonnen. Heden hebben wij een eerste proef gewonnen; morgen een tweede, totdat het uur aanbreekt, waarin de omstandigheden ons veroorloven den beslissenden slag te slaan!

In dit licht beschouwd heeft de eerste Mei een hoogst gewichtige beteekenis. Een oproeping in 1888 van het socialitisch congres te St. Louis in Amerika uitgegaan, om door een daad van openlijke contractbreuk de overmacht en de geheele onafhankelijkheid der werklieden ten opzichte der werkgevers te toonen, vindt weerklank in alle landen. Voor het eerste, zoolang de wereld bestaat, heeft op éénzelfden dag een internationale beweging plaats gehad — al is het ook een zeer zwakke beweging geweest — onder den arbeidenden stand over nagenoeg de geheele wereld, verordend en bevolen door een revolutionaire macht buiten Europa. In dit feit op zich zelve schuilt de geheele beteekenis van den eersten Mei.

Voorzeker zullen de Regeeringen der verschillende landen het gevaar waarmede de samenleving bedreigd wordt, niet voorbij zien. Maar hoe daaraan het hoofd te bieden? Een medewerker van de *New York-Herald* ondervroeg daaromtrent Vorst Bismarck, naar aanleiding der manifestaties op 1e Mei. De prins zou hierop ongeveer het volgende geantwoord hebben.

„Wat men op 1 Mei van plan is, schijnt mij even onschadelijk toe als een optocht van 't „Heilsleger." Ware ik nog minister, ik zou volstrekt niet tusschenbeide komen. Ik zou de dingen hun gang laten gaan, juist opdat de verwekkers van wanorde zich niet verbeelden, dat de Regeering bang is.

„De strijd tusschen kapitaal en arbeid zal, althans wanneer de menschen geen engelen worden, nooit ophouden. Hield hij op, dan was 't ook uit met den vooruitgang. Zie maar op de bewoners der Zuidzee-Eilanden. Daar hebben de menschen als dieren geleefd, nu duizenden jaren achtereen. De strijd tegen het socialisme is echter ontstaan en noodig geworden door de toenemende mededinging op de wereldmarkt. Een regeeringstelsel naar de wijze der socialisten is een soort van slavernij, iets als een tuchthuis; 't zou het bewind zijn van opgeblazen weetnieten.

„Voor de Regeering van een Staat," zoo verklaarde vorst Bismarck, „is niets heilloozer, dan toegeven. Vastheid is een bolwerk des vredes naar binnen en naar buiten. Als de vader van 't socialisme Lasalle nog leefde, zou hij denkelijk thans conservatief zijn."

Daar spreekt staatsmanswijsheid uit dien eersten raad: de Regeeringen mochten geen vrees toonen.

Inderdaad heeft men op den bewusten dag gezien, dat dáár de meeste orde heerschte, waar de gouvernementen zich het minst bevreesd getoond. Te Berlijn trokken de soldaten dien dag uit, om groote manoeuvres te maken en nergens bijna is het zoo rustig afgeloopen als te Berlijn.

Maar wat vorst Bismarck verder voorschrijft: Nimmer toe te geven; steeds vast te houden; daaraan erkent men weder den ijzeren kanselier. Het volk kan wenschen, kan eischen hebben; die de palen van recht en billijkheid niet overschrijden. Daaraan nimmer toe te geven ware een onvoorzichtigheid, die de betreurenswaardigste gevolgen zou kunnen hebben; een onvoorzichtigheid, die in Duitschland wellicht begaan, nu daar alleen bezworen is door het lofwaardig optreden van den jongen Keizer in het bijeenroepen der internationale arbeidsconferentie. Bij de betoogingen op den eersten Mei springt de beteekenis dezer conferentie meer in het oog. De Keizer heeft goed gezien: tegen een internationale kwaal, moet een international geneesmiddel gezocht worden; een international gevaar wordt slechts door een internationale macht bezworen.

Wie denkt hier in de eerste plaats niet aan die ontzagwekkende internationale macht, die vreedzaam de volkeren leidt, die zich onder hare hoede stellen, aan de Katholieke Kerk.

Bij haar, zoo schreef kort geleden Leo XIII in zijn door de duitsche liberale bladen hoog geprezen brief aan den bisschop van Keulen, bij haar zullen de vorsten hulp moeten zoeken, willen zij op afdoende wijze het gevaar keeren. Voorzeker kunnen de Regeeringen door machtsvertoon de wanorde bedwingen, desnoods in stroomen bloeds de opstandelingen vernietigen — zoolang de kiem, het beginsel blijft, is het kwaad niet uitgeroeid. Heerlijk schoone roeping der katholieke Kerk, die den werkman den eerbied voor zijn meerderen inprent, den werkgever op den plicht van naastenliefde wijst er aldus een harmonie tusschen beide tot stand brengt, die de redding is der maatschappij.

Dat heeft de Duitsche Keizer, die de hulp der Kerk reeds inriep, evenzeer ingezien. Waar de invloed dier Kerk wordt tegengegaan, daar wankelt de monarchie, daar wordt anarchisme, revolutie geboren. Waar zij vrij haar invloed kan doen gelden, daar blijven de standen der maatschappij ongeschokt, daar heerscht menschlievendheid in de woning van den rijke, tevredenheid in de hut van den daglooner.

Indien de regeeringen bij Haar hun steun zoeken, dan zal geen eerste Mei de volkeren meer verontrusten.

EEN PROTESTANTSCH SCHRIJVER OVER ROME.

Reeds meermalen mochten wij met ingenomenheid gewag maken van de keurige opstellen, door den heer Margadant nu en dan in het tijdschrift *Haagsche Stemmen* in het licht gegeven. Niet slechts omdat wij ons aangetrokken gevoelden door den keurigen vorm, maar ook omdat de inhoud dier artikelen bij ons bijna altijd belangstelling en sympathie wekten, werden de *Haagsche Stemmen* door ons steeds met bijzondere gretigheid ter hand genomen, indien de heer Margadant daarin als woordvoerder was opgetreden. In nog hoogere mate dan anders was dit het geval met het jongste nummer: immers, de heer Margadant, wiens onbevangenheid van oordeel en opvatting wij reeds meermalen leerden kennen, zou ons zijn reisindrukken mededeelen uit Rome. Van een Protestant gelijk hij beloofden die indrukken belangrijk te zijn. De lezing van het artikel heeft onze verwachting niet beschaamd. Gaarne zouden wij het artikel in zijn geheel mededeelen; daar dit echter, met het oog op onze ruimte, niet wel mogelijk is, laten wij hier alleen het laatste gedeelte volgen, waarin de heer Margadant, zich in gedachte plaatsende op den Palatijnschen Heuvel, een blik werpt op de geschiedenis van de Eeuwige Stad, van haar stichting tot heden. Na de grootheid en den val van het heidensche Rome in welsprekende woorden te hebben herdacht, gaat hij aldus voort:

Maar zij-zelve, de eeuwige Roma, zij ging niet ten gronde. De schepter harer imperatoren was verbroken, maar een andere, een hooger en edeler, werd haar gegeven: de schepter des Kruises. Voorwaar, daar ligt een diepe zin in de overoude traditie, die den apostel Petrus tot eersten bisschop van Rome maakt, want inderdaad, de overbrenging van het zwaarte- en middelpunt der jonge gemeente van Jeruzalem naar Rome, van het Oosten naar het Westen, was voor de verdere ontwikkeling, voor de toekomst van het Christendom — en laat er ons aanstonds bijvoegen: van geheel Europa — van overwegende, van beslissende beteekenis. Alleen te en met en door Rome kon de christelijke Kerk ontstaan, met dat universeel, dat werkelijk katholiek karakter, dat haar tot wereld-godsdienst stempelde met die bewonderenswaardige, van schier bovenmenschelijke wijsheid en inzicht getuigende organisatie, met dat wonderbaar politiek genie, die haar tot wereldhistorische macht verhief. En de eerste aanvangen en vroegste ontwikkeling dier Kerk, hoe herinneren zij aan de oudste geschiedenis van Rome-zelf. Onopgemerkt eerst, straks bestreden en ten bloede toe vervolgd, gaat zij voort zich te organiseeren en uit te breiden, altijd voort, tot zij eindelijk uit de duisterheid der catacomben in het volle licht treedt en, den Caesar voor het Kruis doende buigen, zich-zelve en harer roeping bewust, de heerschappij aanvaardt, waartoe zij zich in de harde leerschool had voorbereid. Wel kon zij de zinkende antieke wereld, wier levenskracht was uitgeput, niet redden; maar de storm, waarin die wereld onderging, overmocht haar niet: zij redde wat te redden was, in de eerste plaats Rome-zelf, van nu voortaan haar eigen metropolis. De teugels, aan de machtelooze handen der Caesars ontvallen, zij greep en omklemde ze; zij trad de barbaren tegen en temde de ongetemden; zij wierp zich midden in den gistenden, warrelenden, ziedenden baaierd, bedwong den strijd der ongebreidelde elementen en schiep orde in den chaos.

Zie, wederom gaan, als van ouds, legioenen van Rome uit, over berg en zee, naar het Noorden en het Zuiden, naar het Oosten en het Westen, verder weg dan immer haar zegevierende standaarden doordrongen; maar deze legioenen zijn geen geharnaste krijgers met zwaard en

speer, het zijn eenvoudige predikers, met het kruis in de hand en het woord des vredes en des levens, de blijde boodschap der verlossing, op de lippen. En dat woord overwint, doordringt, bezielt, herschept de wereld; en van die nieuwe wereld, door haar geschapen, gekweekt, opgevoed en gevormd, is het nieuwe, het herboren Rome, de stad der Apostelen, wederom, eeuwenlang, de metropolis de ziel, het hart, van waar het leven uitgaat tot naar de uiterste deelen. Ja, nu nog, hoe ook de tijden veranderden, welke vernedering en ontwijding de onsterfelijke stad — naar onvervreemdbaar recht de hoofdstad der katholieke Christenheid — in de laatste jaren mogen getroffen hebben: nog altijd is en blijft zij het onwrikbare middelpunt, waarnaar, zij het ook met de meest uiteenloopende gewaarwordingen en gevoelens, vrijwillig of met woedenden weerzin, aller blikken zich richten. Gevloekt of aangebeden, hartstochtelijk bemind of fel gehaat: altijd en altijd zij, de eeuwige, de voor millioenen bij millioenen heilige Roma! — Nog altijd hechten aan haar de dierbaarste herinneringen van het christelijk Europa, dat van haar, of althans door haar tusschenkomst, het beste en edelste ontving wat het nog bezit: zijn geestelijk leven, zijn kunst zijn idealen en zijn geloof. Nog altijd zetelt binnen haar muren — spijt het zegevierend onrecht — de drager en vertegenwoordiger van het eerbiedwaardigste gezag, van de hoogste zedelijke macht op aarde. Nog altijd gaat Rome voor in den hachelijken kamp tegen de machten der ontkenning en ontbinding, die de moderne maatschappij met ondergang bedreigen: nog altijd, waar de nood hoog is geklommen, waar de raadselen zich vermenigvuldigden, waar het verderf nabij schijnt, richten zich als instinctmatig de blikken tot haar, van wie reeds zoo menigmaal redding en uitkomst kwamen; tot haar, altijd dezelfde, de oude en toch eeuwig jonge, onveranderlijk in wezen en beginsel, maar juist daarom rekening wetende te houden met de veranderingen in de gedaante der dingen, juist daarom zich wetende te voegen naar de eischen van de wisseling der tijden, juist daarom wetende te wachten. *Patiens quia aeternum!* Wie kan met juistheid berekenen welken invloed zij nog oefent in onze zoekende, worstelende, naar licht en vrede smachtende eeuw? Wie kan zonder huivering denken aan wat er van onze maatschappij zou kunnen worden, indien zij eens niet meer bestond, indien dit vaste steun en middelpunt eens kwam te bezwijken? Wie zal het wagen, te voorspellen welke rol voor haar in de toekomst is weggelegd, welke taak zij voor volgende eeuwen nog heeft te vervullen.... Nog altijd geldt van haar, en in steeds hoogeren zin, dat fiere, dat pretische woord haars ouden dichters:

Tu regere imperio populos, Romane memento!

Aan deze dingen denken wij, staande op den Palatijn, ziende op Rome, Rome met het Kolosseum en het Lateraan!

Men verhaalt van Paus Gregorius XVI, dat hij tot de vreemdelingen, die vóór hun vertrek uit zijn hoofdstad bij hem hun opwachting kwamen maken, de vraag richtte: hoe lang zij zich in Rome hadden opgehouden. Bleken het maar enkele dagen te zijn, dan gaf de Paus hun zijn zegen; doch hadden zij langer vertoefd, dan voegde hij daar glimlachend een „Tot weerziens!" aan toe. Gregorius XVI kende zijn stad; hij wist welke betoovering zij oefent op ieder, die haar waarlijk kennen leert, die haar met zijn hart bezoekt en haar sprake tracht te verstaan. Hij wist het hoe ieder, die haar eens mocht aanschouwen, niet meer van haar scheiden kan dan met een stil heimwee in het hart, een heimwee, dat niet meer vergaat....

Oh Rome! my country, city of the soul!

Ook hier blijkt weder, hoe Rome, het christelijke, het pauselijke Rome, ieder, die het van nabij leert kennen en zich van grove vooroordeelen en partijzucht weet vrij te houden, niet slechts door zijn heerlijkheid en grootheid in verrukking brengt, maar ook in diens borst warme liefde opwekt. Die liefde gevoeld te hebben, ofschoon staande buiten het katholicisme, strekt den heer Margadant tot eer, niet minder zijn flinke en onomwonden veroordeeling van het onrecht, hetwelk hij in de Eeuwige Stad ten troon zag verheven. (*Tijd.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Wegens de voorstelling van de "Young Men's Hebrew Association," zal de Heer Gouverneur op a. s. Zondag den 8sten dezer, geen visites ontvangen.

Curaçao, den 6en Juni 1890.

De Adjudant bij den Gouverneur,

J. B. van der Linde Schotborgh.

Bij gouvernements beschikking dd. 4 dezer, is de Heer J. A. May, genees heel- en verloskundige te *Paramaribo*, benoemd tot gouvernements-geneeskundige op het eiland *St. Martin N. G.*

Bij gouvernements beschikking dd. 5 dezer, is R. F. A. Harms, gequalificeerd als hulpbrievenbesteller alhier.

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de volgende kohieren van aanslag zijn executoir-verklaard; te weten:

Wegens: "*Belasting op Grondeigendommen en Hypotheken*", over het jaar 1890, bij Gouvernements beschikking van den 30. April 1890 No. 229;

Wegens "*Belasting voor de Weerbaarheid*", over het jaar 1890, bij Gouvernements-beschikking van den 14n. Mei 1890 No. 331;

Wegens "*Belasting op den Invoer*" "*Accijnsrecht op sterke dranken*" en "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken*", over het *Eerste kwartaal 1890*, bij Gouvernements-beschikking van den 20n. Mei 1890 No. 343.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Rozet Henriquez, Pitinela Maas, Nicasio Ollarvez, Pinto Panyer.

Aangeteekende Stukken:

Giuseppe Fergnarelli.

Van St. Martin komt het bericht, dat de zes Eerw. Zusters Dominicanessen den 3 Mei ll. in goeden welstand aangekomen en met geestdrift door de bevolking ontvangen zijn. In plechtige processie werden zij naar de katholieke Kerk geleid waar de ZEW. Pater Onderwater haar welkom heette.

Den 2 Juni zijn de nieuwe zusterscholen geopend; 120 kinderen boden zich aan. De sympathie voor het onderwijs der zusters ontbreekt dus niet. God zegene verder haar heilzamen arbeid.

NEDERLAND.

Blijkens een bij het department van koloniën ontvangen telegram van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, is op 29 April jl. eene vijandige bende, 200 man sterk, nabij Edi (Atjeh), na een vuurgevecht, verdreven. Onderzijds werden gewond de officier van gezondheid dr. J. van der Wall en 8 mindere militairen; de vijand had 7 dooden en 40 gewonden.

BUITENLAND.

Italie. — De *Oss. Rom.* bevat de Italiaansche vertaling van eene breve des Pausen aan den aartsbisschop van Keulen, om hem en den overigen bisschoppen van Duitschland het zenden van missionarissen naar de Duitsche protectoraatslanden in Afrika aan te bevelen. In den aanhef zinspeelt de H. Vader op de Berlijnsche arbeidsconferentie en prijst den Duitschen Keizer, die 's Pausen zorgen voor den werkman erkend heeft. Om den toestand der werklieden te verbeteren, zullen de Mogendheden, welke middelen zij overigens ook mogen bezitten, de hulp der Kerk noodig hebben.

— De Russische gezant Iswolski heeft, ter gelegenheid der benoeming van Poolsche bisschoppen, aan den Paus een eigenhandig schrijven van den Czaar overhandigd, waarin deze zijn dank betuigt, en verzekert jegens de katholieken in Rusland goed gezind te zijn. Tegen het begin van de volgende week begeeft Iswolski zich naar Petersburg, om nieuwe onderrichtingen te halen.

— De jongste onderhandelingen tusschen den H. Stoel en de Engelsche regeering, hebben o. a. het gevolg gehad, dat op het eiland Malta een missiehuis zal gesticht worden voor Engelsche missionarissen, die zich willen wijden aan de bekeering der heidenen in Britsch-Indie en de Engelsche Afrikaansche koloniën.

— Het hof van cassatie te Rome, heeft de gerechtelijke overheid niet bevoegd verklaard, om uitspraak te doen omtrent den eisch van de familiën Murat en Bonaparte, die van het bestuur der nationale domeinen en van het koninklijk huis teruggave vorderen van hun privaat vermogen ....eene som van 20 millioen lire.

— Te Livorno, waar reeds eene werkstaking was onder de arbeiders der gasfabriek, hebben nu ook de koetsiers van huurkoetsen, omnibussen en tramwagens en de bakkers het werk gestaakt.

— In den Engelenburcht te Rome, zijn verscheidene militairen opgesloten, omdat zij in het bezit waren gevonden van anarchistische schotschriften, die zij den vooravond van den 1 Mei moesten verspreiden onder de soldaten, die er in werden aangespoord, gemeene zaak met het volk te maken. Het aantal dier gearresteerden is onbekend; maar, naar luid van geruchten, moet het aanzienlijk zijn.

Duitschland. — In de troonrede, waarmede dinsdag de zitting van den rijksdag is geopend, is met de meeste zorgvuldigheid alles vermeden, wat maar eenigszins zou kunnen worden uitgelegd als eene zinspeling op het ontslag van Bismarck. Daarentegen bestaat er twee derde gedeelte van de geheele troonrede uit redeneering over de noodzakelijkheid eener verdere ontwikkeling in de wetgeving ten opzichte der belangen van de arbeidende klassen. Met betrekking tot de buitenlandsche politiek wordt niets werkelijks nieuws gezegd. Opmerking verdient alleen de verklaring, dat de Keizer zich overtuigd houdt, bij alle buitenlandsche regeeringen het vertrouwen op zijne vredelievende politiek te hebben bevestigd. De geheele rede bevat niets van verrassenden aard. In de zinsnede aangaande de betrekkingen met het buitenland, verklaart de Keizer, voortdurend te streven naar behoud des vredes, en de overtuiging te kunnen uitspreken, dat het hem gelukt is, bij alle buitenlandsche regeeringen het vertrouwen op deze politiek te bevestigen. Met den Keizer en de bondsvorsten erkent het volk de taak, om door het behoud van ter verdediging gesloten bondsgenootschappen en van de bestaande vriendschappelijke betrekkingen met alle mogendgendheden den vrede te helpen bevorderen.

— Nadat woensdag in het heerenhuis de rijkskanselier van Caprivi zich daar was komen voorstellen, en eene korte toespraak had gehouden, heeft vrijheer von Pfuel, als inleiding tot zijn rapport op de begrooting, eene lofrede gehouden op Bismarck, aan wiens staatkunde, zeide hij, de gunstige financieele toestand is te danken, waarin het land verkeert. Naast keizer Wilhelm is Duitschland aan Vorst Bismarck de plaats verschuldigd, die het in de wereld inneemt. Nooit zal de dankbaarheid van het heerenhuis daarvoor verflauwen, en welhaast zal dan ook, hoopt spreker, in de vergaderzaal Bismark's portret worden geplaatst als een voorbeeld van vaderlandschlievende en trouwe werkzaamheid. Von Pfuel voegde hier nog een woord van waardeering voor den nieuwen rijkskanselier aan toe, en eindigde met eene verklaring van toewijding aan den Keizer, die het schip van staat met jonge doch vaste hand bestuurt. Graaf Hohenthal betuigde hierbij zijne instemming met het gesprokene en dankte spreker voor het gedenkteeken, door hem voor Bismarck opgericht. Het verheugde hem, zeide hij, dat men zich in dit huis de verdiensten van den afgetreden staatsman had herinnerd en uitdrukking had gegeven aan een gevoel van dankbaarheid.

— Ook in den rijksdag werd ll. getuigenis afgelegd voor Bismarck, en wel door den nieuwgekozen president von Levetzow. In warme woorden bracht hij hulde aan de "onsterfelijke verdiensten" van den den afgetreden rijkskanselier.

— De vrijzinnige partij in den rijksdag heeft interpellaties ingediend, ten doel hebbende: opheffing van de verplichting omtrent pasporten in Elzas-Lotharingen en vernieuwing van het nederzettingstractaat met Zwitserland.

— In de memorie van toelichting tot de voordracht tot versterking van het leger wordt gezegd, dat Frankrijk, krachtens zijne nieuwe legerwet, thans in geval van oorlog 4.125.000 gelijkmatig gedrilde soldaten in het veld kan brengen, en Duitschland slechts 3.350.000 niettegenstaande Duitschland 9.000.000 meer bevolking heeft. Wordt de voordracht aangenomen, dan zal het Duitsche leger op voet van vrede voortaan 486.983 man sterk zijn, de éénjarige vrijwilligers niet medegerekend. Van 1 October aanst. af bestaat het leger uit 538 bataljons infanterie, 465 escadrons cavalerie, 434 batterijen veld-artillerie (wat altijd nog 46 batterijen met 775 bespanningen minder is dan Frankrijk), 31 batterijen voetartillerie, 20 bataljons genie-troepen en 21 treinbataljons. Aan uitgaven voor eens zal dit 31.500.000 mark, aan geregelde jaarlijksche uitgaven 18 millioen kosten.

Voor Oost-Afrika wordt een surplus van 4½ millioen aangevraagd.

— De commissie uit den landdag tot het onderzoek van het Spergeldergesetz, heeft reeds verworpen een voorstel van dr. Bruel, hospitant van het centrum, om de regeering uit te noodigen, den landdag een nieuw ontwerp voor te leggen, waarbij de geestelijkheid eene billijke schadeloosstelling wordt verleend voor de ingehouden gelden. Evenmeens werd verworpen een ander voorstel van denzelfden afgevaardigde, om den bisschoppen te veroorloven, zoolang nopens het gebruik der gelden nog geene overeenkomst met den minister van eeredienst is gesloten, die gelden aan te wenden tot ondersteuning van behoeftige of rustende geestelijken, en, is deze overeenkomst tot stand gekomen, dan het gebruik alleen in den breede aan te wijzen en de bisschoppen vrij te laten in de onderdeelen.

— De *Nat. Z.* meldt, dat Emin-Pacha, sprekende van zijne redding door Stanley, gezegd heeft: „Dat deze hem geheel Europa door wilde laten zien als een zeldzaam dier," iets waartoe hij zich niet wilde leenen.

— De ontmoeting tusschen keizer Wilhelm en Koningin Victoria heeft niet, gelijk men gehoopt had, de Hannoversche quæstie opgelost. De pogingen, daartoe in het werk gesteld, zijn afgestuit op de vasthoudendheid van den Hertog, die blijft weigeren, het Duitsche Rijk te erkennen en de gedwongen inlijving van Hannover als roof beschouwt. Hij weigert tegen eenige voorwaarde van zijne rechten afstand te doen.

— Tusschen den Keizer en Bismarck zou in de laatste dagen eene drukke briefwisseling hebben plaats gehad. In vrijzinnige dagbladen wordt weder tegen Bismarck de bedreiging geuit, dat ook op hem do bekende „Arnim-paragraaf" van het strafwetboek, waarin op het openbaar maken van ambtelijke geheimen zware straffen zijn gesteld, kan worden toegepast.

— De onverkwikkelijke strijd over Bismarck's ontslag wordt door de *Hamburger nachrichten* weder aan

den gang gebracht, doordien dit blad beweert, dat men o. a. den Keizer valschelijk in den waan had gebracht, dat Bismarck in hoogen graad morphinist was, zoodat hij den samenhang van gedachten reeds verloren had. Eerst Bismarck's lijfarts, Schwenniger, heeft de Keizer van de ongegrondheid van dit beweren overtuigd. De *Freis. Z.* laat zich over deze vertelsels zeer scherp uit, en zegt o. a.: Bismarck's naaste vrienden hebben alle reden, om thans, nu zijn geestestoestand immer duidelijker blijkt, hem zoover mogelijk van het openbaar leven verwijderd te houden. Men meent te weten, dat het heele praatje hierin zijn oorsprong vindt, dat Bismarck in de laatste maand van zijn ambtelijk leven, dikwijls 's avonds een licht slaappoeder innam.

— De socialistische afgevaardigde Kunert, is door de rechtbank te Belijn tot 3 maanden gevangenisstraf veroordeeld, wegens beleediging van den Keizer.

Spanje. — De senaat heeft zijne goedkeuring gehecht aan het wetsvoorstel der regeering, waarbij het algemeen stemrecht wordt hersteld. Het is niet de eerste maal, dat Spanje met zulk eene kiesregeling wordt begunstigd. In 1876 werd zij door de eerste cortes van koning Alfonso XII afgeschaft en een beperkt stemrecht ingevoerd. De partijen hebben zich thans vrij algemeen voor het herstel van de oude regeling verklaard. De nieuwe verkiezingen zullen echter niet vóór Februari van het volgende jaar plaats hebben. Eene groote vraag is het nog, of het algemeen stemrecht inderdaad veel veranderingin Spanje's toestand zal aanbrengen.

De verkiezingen geven in dat land allerminst de gevoelens van het volk weer. De partij, die aan de Regeering is, heeft steeds de meerderheid, en de stembus heeft daardoor vrij wel de beteekenis gekregen van een wassen neus.

Portugal.—In de cortes is van regeeringswege de verklaring afgelegd, dat spoedig eene eervolle en bevredigende oplossing van het geschil met Engeland kan worden te gemoet gezien.

—De Amerikansche gezant te Lissabon, heeft van onze regeering de mededeeling ontvangen, dat zij zich vereenigt met het beginsel van arbitrage in de Delagoa-spoorwegzaak. De zaak zal dus thans aan de beslissing worden onderworpen van eene of andere onpartijdige vreemde natie.

Engeland. — Het Lagerhuis schonk, met 348 tegen 268 stemmen, zijne goedkeuring aan de nieuwe landwet voor Ierland, waarbij de Regeering gemachtigd wordt tot aankoop van grond op groote schaal ter wederverkoop in het klein, en heeft, met 175 tegen 157 stemmen, eene motie verworpen van Read, strekkende om de gemeente- en graafschapsraden te machtigen, zich langzamerhand of door onteigening in het bezit te stellen van zoovele terreinen als noodig zijn voor de behoeften der bevolking.

— Mackensie heeft eene proclamatie uitgevaardigd waarin bepaald wordt, dat voortaan geen inboorling, die tot de talrijke stammen behoort, welke met de Engelsche Oost-Afrikaansche maatschappij in handelsbetrekkingen staan, en aan de kust onder Engelsch bestuur, of op een afstand van eenige honderden mijlen landwaarts inwonen, als slaaf kan worden beschouwd, en hij zijne vrijheid zal verkrijgen, zonder daarvoor aan zijnen meester eenige schadevergoeding te betalen.

— Blijkens een bericht uit Suakim heeft een Engelsch oorlogvaartuig ten zuiden van Agig een Egyptische dow genomen, welke 131 slaven aan boord had. De dow is buit verklaard, en de slaven, meest knapen en vrouwen, zullen worden gesteld onder de bescherming der daarvoor aangewezen regeeringspersonen.

Belgie.—De regeering moet besloten hebben tot het uitvoeren van het plan, om Brugge tot een zeehaven te maken. De gekozen kanaalweg zou zijn over Heijst. De Staat zou twee derden van de kosten dragen, en de stad en de provincie zouden het overige betalen.

Egypte. — De Duitsche majoor Wissman heeft zich meester gemaakt van Kilwa. De inlanders ontruimde de plaats zonder weerstand, nadat het beschieten begonnen was, zonder de ontscheping der troepen af te wachten.

—De reis, die Emin-pacha weldra in het binnenland van Oost-Afrika onderneemt, zal, naar men berekent, twee jaren duren. Zeer spoedig zal officieel worden openbaar gemaakt eene rechtvaardiging van Emin tegenover onjuiste voorstellingen van Stanley.

Frankrijk. — Magnaard, de hoofdredacteur van *Le Figaro*, geeft aldus den indruk weder, dien de 1 Mei op hem heeft gemaakt: De dag is goed afgeloopen, dank zij de genomen voorzorgen, die mij zeer juist gekozen voorkomen; maar waarvan men wel der regeering en der politie een verwijt zal maken. Uit de gematigheid der menigte zal men allicht afleiden, dat er geen kwade bedoelingen bestonden. Ik blijf echter bij mijne overtuiging, dat het gezicht der bereden politie, die er flink en vastberaden uitzag en zich met geen praatjes inliet, veel heeft bijgedragen, om de betooging binnen de perken van de orde te houden. Wat had men er bij gewonnen, als men haar had laten aangroeien tot buitengewonen omvang? Men mag toch aan eene minderheid van levenmakers niet het recht toekennen het verkeer in eene groote stad te stremmen en naar welgevallen met de rust en de belangen der meerderheid te spelen. De wet erkent het recht van ieder werkman op zichzelf, om den arbeid te staken; zij verbiedt ook niet, gezamenlijk den arbeid neer te leggen; maar die zelfde wet beschermt de vrijheid van degenen, welke aan het werk willen blijven tegen hen, die liever niets doen, en ook, al wordt er geen geweld gebruikt, toch zijn betoogingen als die van 1 Mei een aanslag op de vrijheid van hen, die niet meedoen. En hadden zij nog eenig nut! Maar men kan het niet genoeg herhalen: de tusschenkomst der overheid bij de bepaling van den werktijd zou de verderfelijkste zijn van alle economische dwalingen. ¡Hoe zal men den werkgever en den werkman kunnen beletten, hunne vrijheid om te werken toch te gebruiken? Men kan toch niet naast ieder werkman een politieagent plaatsen. Men kan er zeker zijn, dat de meest overtuigde 8 uurman, gaarne 2 uren langer zal werken, als hij daardoor een goed loon kan verdienen. Men wil minder werken, meer verdienen, den patroon er onder helpen; maar met den patroon helpt men de nationale nijverheid er onder, en snijdt zich zelf dus ook het levensonderhoud af. Er zijn wilden, die een boom bij den grond afhakken, om gemakkelijker de vruchten te bemachtigen: Wat doen onze halfbeschaafden, trots alle onderwijs, anders?

Bulgarije.—Uit Sofia wordt gemeld, dat aan majoor Panitza een afschrift is ter hand gesteld van de acte der beschuldiging in zijne zaak. In die acte worden bewijzen geleverd, dat reeds sedert twee jaren eene samenzweering broeiende was en dat hooge Russische ambtenaren daarin waren betrokken.

Oostenrijk.—De centrumsfractie der kamer van den Oostenrijkschen rijksraad heeft een advies aan kardinaal Schönborn, vorst-aartbisschop van Praag, overhandigd, waarbij zij hare volle instemming betuigde met de door het episcopaat in het heerenhuis afgelegde verklaringen in zake de schoolwet.

— Te Pesth zijn alle bakkerijen gesloten. Wittebrood is er niet meer. Aanzienlijke sommen zijn uit het buitenland daarheen gezonden om de bakkersknechts in de werksta king te steunen. De militaire bakkerij en bakken 10,000 kg. roggebrood per dag voor bevolking. 2000 bakkersgezellen hebben zich op een eiland in den Donau terug getrokken en kampeeren daar in de vrije lucht. Zij blijven zich rustig gedragen. Hun aanvoerder, die eenige dagen in hechtenis werd gehouden, moest weder losgelaten worden, omdat hem geen enkele onwettige handeling ten laste kon worden gelegd.

Ook te Weenen heerscht eene werkstaking der bakkersgezellen. Patrouilles doorkruisen de straten, om de bazen tegen mogelijke gewelddadigheden te beschermen. Te Praag staakten 600 arbeiders aan de staatspoorwegfabriek plotseling den arbeid.

Amerika.— Het New-Yorksch wetgevend lichaam heeft, met 74 tegen 30 stemmen, een ontwerp aangenomen tot afschaffing der doodstraf, zoodat de quaestie der al- of niet-toepassing van electriciteit van zelve vervalt.

—Te Buenos-Ayres zijn bij de douanen bedriegingen ontdekt, waardoor de schatkist jaarlijks met tien millioen dollars wordt benadeeld.

— Bij een brand in het krankzinnigen gesticht te Longue Point, bij Montreal (Canada), zijn 150 personen om het leven gekomen en ongeveer 100 meer of minder ernstig gekwetst. Er werden 1300 krankzinnigen verpleegd. 25 krankzinnigen werden in eene kamer gevonden, zich aan elkander vastklemmend; het was onmogelijk hen los te krijgen, en zij verbranden allen. Vier geestelijke zusters, die een zieke zuster wilden redden, kwamen met de ongelukkige en nog twee andere zusters in de vlammen om.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. Mayo 30. — Corresponsal di un courant inglés, na Paris, dici koe no ta sigur, koe barcoenan frances a desembarcá hende na Newfoundland, i koe él ta keré koe e asunto lo ta arreglá amistosamente.

Durante koe Mr Carnot tabata na Belfort, jioenan di Alsacia a demoestréle grandísima simpatía.

E proceso contra e Sociedad di metalnan a caba. Secretan ta condená pa seis luna di prisión i un boet di dos mil franc i Heutsch pa seis cientoe franc di boet.

Den un artículo den courant *Siecle*, Deloncle ta califica di atrevimiento e rekest koe habitantenan di Newfoundland a dirihí na la reina di Inglaterra, i él dici koe Salisbury mester doena un respondi fuerte riba e petición ayí.

Paris. Mayo 31.—Mr Carnot a yegá aki.

Coe 274 contra 232, Cámara a declará nula elección di Mr Picon na Vosques.

Un gran número di nihilista koe a reuní pa conspira contra vida di Czar, ta arrestá na Paris.

Londres. Mayo 29/30. — Dos reunion tratando riba e lei di terrenonan na Irlanda, tabata plamá fo di otro pa policia i tropa.

Mr Milton a haya un golpi di garroti di un agente di policia, lo ke a causéle un herida.

Un candela abordo di *Vapor Russie* di linea White Star a causa grandi perhuicio na su cargamento.

Berlin. Mayo 30. — Emperador a nengá e suscrición pa traha un estatua pa su tata, pa motiboe koe él ta considerá koe ta él tin deber di haci toer gastoe.

Paris. Junio 4.—Courant *L' Intransigeant* ta confirma, koe e tratado di alianza ta firmá entre Francia i Rusia.

Courantnan ta critica conducta di Príncipe di Hohenlohe, pa su descortesia di no a visita President Carnot na Belfort.

Courant *Le Journal* a publica un interview (entrevista) di un di su reportenan coe von Bismarck na Fhriederichsruhe; e príncipe lo a bisa koe el no tin nada contra di ser miembro di cancelería aleman, si ta cos Emperador pidiele; en todo caso lo el no busca nunca un guerra coe Francia, pa motivo koe el ta considerá Rusonan como enemigo di Europa.

Londres.—Contestando e proposicion koe gobierno aleman a haci tocanti necesidad di contene propaganda di anarquistanan, gobierno ingles a resolve koe el no ta considera hechonan di anarquistanan como violacion di derecho comun, pasobra e accionnan ta crimen político koe no ta permiti di exihi nan extradiccion (bantmentoe.)

VERSCHEIDENHEDEN.

Het is misschien niet algemeen bekend welk een bijgeloovig gewicht de twee Napoleons hechtten aan de letter M, zoowel ten goede als ten kwade. Maar dat bijgeloof laat zich eenigszins verklaren, als men nagaat, dat Marbœuf de eerste was, die tijdens hij militaire school bezocht, het genie van Napoleon ontdekte; dat Marengo de eerste groote veldslag was, welke door generaal Bonaparte werd gewonnen; dat Mélas voor hem in Italië moest wijken; dat Mortier een zijner beste generaals was; dat Moreau hem heeft verraden, en Marat de eerste martelaar werd voor zijne zaak. Marie-Louise heeft tijdens de roemvolste jaren van zijn leven aan zijne zijde gestaan. Van Moskou dateert zijn val en Metternich deed hem het onderspit delven op diplomatiek terrein.

Zes generaals: Masséna, Mortier, Marmont, Macdonald, Murat en Moncy en zes-en-twintig divisie-generaals hadden een naam, die met de letter M begon, terwijl Maret, hertog van Bassano, zijn meest vertrouwde vriend was. Zijn eerste veldslag was Moulnotte, zijn laatste Mont-Saint Jean (Waterloo). Verder heeft hij gewonnen de slagen bij Millesimo, Mondovi, Montmirail en Montereau, daarna kwam de aanval op Montmartre. Milaan was de hoofdstad van zijn eersten vijand, en Moskou was de laatste stad, die hij als overwinnaar binnentrok. Menou was oorzaak, dat hij Egypte verloor, en Napoleon gebruikte Miolles, om Pius VII te winnen. Mallet spant tegen hem samen Murat trekt zich terug; daarop volgt Marmont.

Mantolivet was zijn minister. Montesquieu kamerheer-ceremoniemeester. Zijne laatste woonplaats in Frankrijk was Malmaison. Zijne metgezellen op St. Helena waren Montholon en zijn kamerdienaar.

Gaat men den levensloop na van zijn neef Napoleon III, dan vindt men, dat deze gehuwd is met eene gravin Montyo en zijn grootste vriend Morny heet. De voornaamste overwinningen van het Fransche leger in den Krimoorlog zijn die van Malakoff en van Mamelon. In den oorlog met Italië zijn het Montebello en Magento, en Mac-Mahon werd hertog van Magents. Napoleon hield zijn intocht in Milaan, verdreef de Oostenrijkers uit Marignon en zijn grootste vijand was Mazzini. Na den vreeselijken slag van Solferino aan de Mincio, keert hij terug naar Mantua. Daarop krijgt men Mexico en Maxiliaan. In 1870 gaan de krijgsoperaties uit van Maintz, wordt het Fransche leger voor het eerst teruggedreven bij de Moezel en is zijn lot beslist bij Metz. Al deze rampen zijn over Napoleon gebracht door Von Moltke.

Dezer dagen meldde zich bij het Werfdepôt te Harderwijk een man aan voor den dienst bij het Nederl. Indische leger. Zijn papieren waren alle in orde. Hij was 36 jaren oud, getrouwd, doch was bij vonnis der Rechtbank in 1887 wettig van zijne vrouw gescheiden, en toen gecondemmeerd om aan de vrouw wekelijks een zekere som uit te keeren, tot onderhoud en opvoeding van zijn drie kinderen.

Daar hij echter zelfs niet bezat, kon hij niets mededeelen, en trok hij van Amsterdam naar Harderwijk om den Koning in de overzeesche bezittingen te gaan dienen. Hij werd goedgekeurd ontving van het handgeld voorloopig f 200 en ging met verlof weder naar de hoofdstad. Netjes in donkerblauw en hel geel gekleed, met de kepi op één oor, wordt hij, op een wandeling langs heerenwegen, toegesproken door de moeder zijner kinderen.

„Wel, Gerrit, ga je naar de Oos," vraagt ze.

„Zooals je ziet," was het antwoord.

„Och kom, ik zie je daar nog niet," zegt Ka en met een kort „atjuus" gaat ze regelrecht naar het bureau van den plaatselijken kommandant, waar zij informeert naar den persoon van G. J. V. en aldaar verneemt, dat die voor eenige

dagen te Harderwijk als koloniaal militair is aangemonsterd, en thans met verlof alhier vertoeft.

„Maar Gerrit is getrouwd en ik ben z'n vrouw," zegt juffer permantig en niet zonder spijtigen trots. „En van mij ontving hij geen permissie om als soldaat in dienst te gaun. Hij heeft dus valsche pampieren gebruikt om me te ontloopen en dat zal ik hem betaald zetten," zeide ze vinnig tot den aanwezenden ambtenaar.

„Maar in zijn geval had hij uw toestemming niet noodig. Gijl. zijt immers wettig gescheiden?", voegde deze de vrouw toe.

„Zoo" zegt de juffrouw, „dan is u al goed bekend met de wet. Want ik zeg u, dat, als Gerrit geen schriftelijke toestemming van mij heeft om soldaat te mogen worden, hij geen dienst kan nemen. En van mij ontving hij dat bewijs niet." Hierop verliet de vrouw het plaatselijk bureau onder bedreiging „het hooger op te zullen zoeken, daar haar Gerrit met valsche pampieren dienst had genomen."

Aan het plaatselijk bureau was men alles behalve gesticht over dit bezoek. Telegrammen werden gewisseld met Harderwijk. Alles bleek in orde. Except de schriftelijke toestemming van de gescheiden (?) vrouw.

Onmiddellijk wordt de man opgespoord: en aan 't bureau betuigt hij, onder tranen, dat hij onschuidig is aan hetgeen waarvan hij beticht wordt, namelijk van met valsche papieren dienst te hebben genomen. Hij is in 1887 gescheiden, wettig gescheiden; hij is vrij man, en kan doen en laten wat hij wil enz.

Dat hij in 1887 wettig gescheiden was, werd door het parket der rechtbank bevestigd. Edoch de procureur had verzuimd daarvan binnen 6 maanden bij de griffie aangifte te doen, zooals artikel 186 B. W. vordert, zoodat het vonnis der Rechtbank vernietigd werd, en de vrouw dus aan Gerrit gerust kon aanzeggen, dat hij nog niet in de Oost zat.

Zulk een geval was noch te Harderwijk noch in de hoofdstad vóór dit voorgekomen. Gerrit had te goeder trouw gehandeld, en het plaatselijk bureau had hem op zijn richtige documenten aangenomen.

Gerrit werd dan ook uit de boeien ontslagen, waarin hij— als verdacht van valsche papieren gebruikt te hebben — was geklonken.

ADVERTENTIEN.

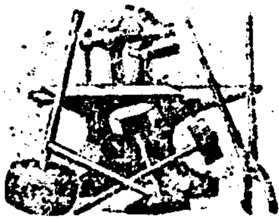
Openbare Verkooping.

Op Donderdag 12 dezer des middags om 12 uur, zal voor het gebouw van de Curaçaosche Hypotheekbank in het openbaar verkocht worden:

Het huis N° 184 gelegen in de Rifwaterstraat, Overzijde, toebehoorende aan Maria E. R. Cordero Isiera C. S.

De veilcondities en koopbriefen liggen ter inzage, ten kantoore van den Notaris J. W. Heldewier Vignon.

Curaçao 6 Juni 1890.

Winkel di Carpinter i Smid
"LA UNION"
na Schaarlo, dilanti cas di
A. MARCHENA.

Ta bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta combida publico di bin mira. Tambe nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

• DE VENTA.

Las 2 casas N°. 163 y 164 situadas en la Calle ancha de Otrabanda, como tambien algunos muebles casi nuevos.

Ocúrrase á
ISAAC F. MARCHENA.
Curazao, Abril 30 de 1890.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA
„LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA
A A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores JOHN WEES y A. CAPELLO, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado pechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

COLEGIO STO. TOMAS.

PARA ALUMNOS INTERNOS.

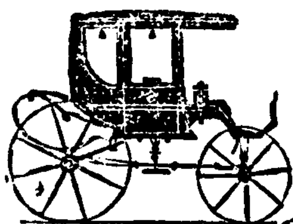
BAJO LA PROTECCION DEL ILMO.
OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE
CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal. Por mas informas dirijanse los interesados á la *Direccion del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*"

SASTRERIA I ZAPATERIA.
"LA UNION."

Na Punda, Heerenstraat, ariba Pakoes di
A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigi pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta fóera wagen o sjers bonita manera nobo.

RIJTUIGMAKERIJ.

Door samenwerking van verschillende leden der Sint Jozefs-Gezellen- Vereeniging is de Smederij en Timmermanswinkel "LA UNION," Scharloo tegenover het woonhuis van den Heer A. Marchena, in staat voor billijken prijs rijtuigen te herstellen, te overtrekken en te schilderen. Ook zijn zij in de gelegenheid binnen korten tijd geheel nieuwe rijtuigen te leveren met tuig, kussens, enz.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO
Doet "Pt° España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	April	30	Mei	10	Mei	22	Juni	3	Juni	14	Juni	26
Komt aan te CURAÇAO	Mei	7	,,	16	,,	28	,,	10	,,	20	Juli	2
Vertrekt van ,, ...	,,	8	,,	17	,,	29	,,	11	,,	21	,,	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	9	,,	18	,,	30	,,	12	,,	22	,,	4
Vertrekt van ,,	,,	9	,,	19	,,	30	,,	12	,,	23	,,	4
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	10	,,	20	,,	31	,,	13	,,	24	,,	5
Vertrekt van ,, ,,	,,	14	,,	24	Juni	6	,,	17	,,	28	,,	12
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	15	,,	25	,,	7	,,	18	,,	29	,,	13
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	26	,,	7	,,	18	,,	30	,,	14
Komt aan te CURAÇAO	,,	16	,,	27	,,	8	,,	19	Juli	1	,,	15
Vertrekt van ,, ...	,,	17	,,	28	,,	10	,,	20	,,	2	,,	16
doet LA GUAYRA aan	,,	18	,,	29	,,	11	,,	21	,,	3	,,	17
doet PORT SPAIN aan			,,	30	,,	12			,,	4	,,	18
Komt aan te NEW-YORK..	,,	25	Juni	5	,,	18	,,	28	,,	10	,,	24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	4
Komt aan te MARACAIBO....		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van ,, ...		15		27	Juni	8		18		30		13
Komt aan te CURAÇAO......		16		28		9		19	Juli	1		15

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	3
Komt aan te CORO......		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van ,, ...		15		27	Juni	8		18		30		14
Komt aan te CURAÇAO....		16		28		9		19	Juli	1		15

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

De passagiers die op den 22 Mei, en 3 en den 26 Juni uit New-York naar Pt° España vertrekken, zullen op Curaçao overschepen en acht dagen daarna de plaats hunner bestemming bereiken.

Het Stoomschip *Philadelphia* zal Pto. España niet aan doen.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten op Curaçao.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1. PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia etc.
2. PÍLDORAS de PEPSINA [illegible] HIDROGENO. [illegible] de personas débiles y anémicas.
3. PÍLDORAS DE PEPSINA CON [illegible] DE HIERRO. Dispepsia [illegible] de [illegible], de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles [illegible]

HOGG, 2 rue Castiglione, PARIS [illegible] FARMACIAS

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal [illegible] y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquíticos, [illegible] Erupciones del cutis, Personas débiles, Perdidas blancas [illegible] *bacalao* de *HOGG* es el mas abundante en materia de *bases activas*.

[illegible] TRIANGULARES. [illegible]

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** y en todas las farmacias.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH^les FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

Catarros, Opresiones y las NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas. Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los [illegible] se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr. CRONIER. Exijir el Sello de la Garantía de la Unión de los Fabricantes

ASMA TUBOS-LAVASSEUR

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

ACEITE PARA ALUMBRADO

LUZ DIAMANTE,

De La Fabrica
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK

LIBRE DE EXPLOSION, HUMO Y MAL OLOR.

170 Grados de Farenheit.

Este aceite está fabricado por una redestilacion especial, exclusivamente para el uso doméstico y muy particularmente donde hay niños. Es cristalino como el agua destilada. Su luz es clara, brillante y sin olor.

ES TAN COMPLETAMENTE SEGURO

que si la lámpara se quiebra por casualidad, la llama quedará extinguida en el acto. Está envasado en la misma forma que el kerosene corriente teniendo las latas un sifon de Patente que permite llenar las lámparas con la misma lata, sin derrames de ninguna especie. Las mismas lámparas en uso en la actualidad sirven para la Luz Diamante, limpiándolas y poniendo mechas nuevas que no esten saturadas con otra clase de kerosene.

Tambien envasamos la Luz Diamante en latas de 1 y 2 galones espresamente para el uso de familias.